

- Tamhle jsi, Rarity! Tohle jsou tvoje poslední zavazadla.
- Vlastně, Spiku, tamhle mám ještě jednu poslední hromadu zavazadel. Byl bys tak hodný?
- Jasně... Budu tak hodný...
- Celý týden v báječném městě Manehattan! A co víc, všichni mí nejlepší přátelé tam budou se mnou!
- Samozřejmě s tebou všichni rádi pojedeme, abychom tě o Týdnu Módy podpořili, Rarity!
- Tedy ne, že bys to potřebovala. Víme jistě, že zvítězíš.
- Ani nedokážu vyjádřit, jak moc jsem nadšená z toho, že tam všichni budete se mnou! Nicméně... Možná bych vám mohla ukázat...
- Co je to?
- Ooh, ooh, ooh, já to vím! Vějíř!
- Ne, to je--
- Kouzelnický trik! Však víš, kde si vyberu kartu a zapamatuju si jaká to je a pak ji vrátím do balíčku tak aby jsi ji nemohla vidět a--
- *Toto* jsou lístky na ten nejvýtečnější muzikál na Bridlewayi!
- *Nemůžeš* přece myslet *Hinny z Hor*... To představení je vyprodané už měsíce... *Nebo snad ano?*
- Mohu. A myslím.
- Oh Rarity, to jsi nemusela, ale když už...
- Ten výlet je už teď zábavný. Zbožňuju skákání nahoru a dolů! Weeee!

- Pojdte všichni! Našla jsem nám hotel jen blok od nádraží v srdci této velkolepé metropole!
- Hej, koukněte! Právě v tomhleto divadle se hraje *Hinny z Hor*!
- Páni, Rarity! Jak jsi nám jen dokázala sehnat místa na zítřejší noc?
- Ale, jen jsem se podělila s tamějším návrhářem kostýmů o pár nápadů, a ten zatahal za pár nitek.
- Paráda!
- Přesně to dělá Manehattan tak skvělým a úžasným. Uděláte pro někoho něco hezkého a poté nikdy nevíte, kdy on udělá něco hezkého pro vás!
- Takže ty pak můžeš udělat něco hezkého pro nás!
- Třeba vzít nás na *Hinny z Hor*.
- Na ten nejlepší muzikál v celé Equestrii!
- Tak když to vohromilo Rainbow Dash, tak to fakt *musí* bejt dobrý! Normálně moc muzikály nemusí.
- To ne, no. Poníci prostě zčistajasna začínají na různých místech zpívat? Kdo tohle dělá?

Oh, Manehattane, jsi tu na věčnost  
 Jaká ohromná rušná společnost  
 A vždy se najde příležitost  
 Prokázat laskavost

Když je někdo mrzutý, moc se neukvap  
Radši je něčím milým překvap  
Pak možná uvidíš, jak se jim tvoří  
Úsměv na tváři

- Vítejte v hotelu Mane Fair! Dovolte mi prosím, abych vám vzal do pokoje vaše zavazadla!
- Pouze pokud předtím přijmete toto spropitné.
- Hned vám vrátím!
- Nechte si to všechno. Trvám na tom.

Štědrost, ukážu vám co mohu dát  
Štědrost, abych laťku nastavila  
Posaď se a sleduj, jak si užívám

- Až po vás.
- Oh, děkuji vám.
- Prosím, vezměte si moji.
- Páni, tak fajn.

Někdo by řekl, "Rarity,  
Měj také nějaké limity  
Srdečné k cizincům chování  
Na to tohle město není"

Takhle já však karty hraji  
Nehodlám je pokládati  
Když vidím smutek, přistoupím  
A za radost ho vyměním

Oh, Manehattane, copak pro nás máš  
Co když na nás zlobu přivoláš?  
Však je to přece věc normální  
Být milý bez očekávání

Štědrost, ukážu co umím nejlépe  
Štědrost, to je ten klíč  
Manehattane, jsem tu jen po tebe  
Jen pro tebe

- To pomyšlení, že by mé šaty mohly být vystavovány v tom nejvybranějším módním řetězci v tom nejvybranějším městě v celé Equestrii! Oh, tím by se mi splnil sen!
- Zbývá ještě něco, s čím bychom ti mohli pomoci?

- Hm, nic mě nenapadá. Šaty jsou kompletně hotové, ušité z báječné látky, kterou jsem vytvářela měsíce. Přízpůsobivá, ale nepřilnavá. Třpytivá, ale přesto nenápadná.

- To zní krásně.

- Mně už se zbývá jen ohlásit s obleky do dvou hodin odpoledne na přehlídkovém molu.

- Oh, to je srandovně. Kvůli těm hodinám tamhle to vypadá, že to je už za deset minut!

- U všech nití a stužek! Síň s přehlídkovým molem je až na druhém konci města! Jestli se tam nedostanu včas, jsem diskvalifikována! Taaaaaxiiii!

- Ach ne! Musíme jí pomoci najít taxi, hned!

- Jdu na to! Hej, kámo! Je tenhle taxi zabranej?

- Fronta končí tam, kámo!

- Huh? Co? To chtěj snad všichni v tomhle městě taxi?

- Obávám se, že sehnat taxi v tuto dobu by se mohlo ukázat jako naprosto nemožné!

- Prosim vás, nepřenechal byste jí ten taxi? Potřebuje se dostat k jedné velmi důležité události, rychle!

- To sotva! Může si jít stoupnou na konec řady jako všichni ostatní!

- Oh, nemá to smysl! Taxikáři prostě přijedou k dalšímu poníkovu ve frontě!

- To nový kolo funguje jak hodinky! Tak která z vás si chce naskočit?

- Módní Třída do sedmi minut! Zvládnete to!

- Držte se!

- Fuj, to bylo těsný.

- Má ještě někdo takový neodbytný pocit, že jsme na něco zapomněli?

- Ty šaty!

- Dobré odpoledne, jsem tu na Týden Módy!

- Všichni už jsou shromáždění před přehlídkovým molem a chystají se začít, takže své šaty budete muset vzít s sebou, a do zákulisí je dát později.

- Mé- Mé šaty! Jak jsem na ně jen mohla zapomenout? Je se mnou konec!

- Mám je tady, madam! Vaši přátelé mi řekli, že je potřebujete co nejdříve, tak jsem se sám nabídl, že vám je spěšně doručím. "Pro tak milou kobytku všechno", řekl jsem jim.

- Jste můj zachránce!

- Zvládla jsem to! A ještě s pár vteřinami navíc! Zdravím vás všechny. Ráda vás poznávám.

- Rarity, předpokládám.

- Vy musíte být Prim Hemline, moderátorka této velké události! Jak ale--?

- Jak je možné, slečno Rarity, že se všichni soutěžící dostavili už před hodinou, a vy dorazíte jen pár vteřin předtím, než začneme?

- Ehhhhh... Asi jsem prostě... měla štěstí, řekla bych.

- Až tady skončíme, dokončíte si vaše přípravy v zákulisí, abyste si pak byli připravení projít nácvik přehlídky. Vy předvedete své návrhy jako poslední. Držíme se zde přesného rozvrhu, tak se tu příště pokuste být dříve, než pár vteřin před začátkem, hm? Zítra se koná soutěž, kde se ukáže, kdo z vás se setká s předními návrháři z celého města, a kdo z vás pojedou domů předčasně. Jak smutné. Rozchod!

- Jsem tak ráda, že jsi to zvládla, Rarity!

- To já také, zatím však vypadá všechno v nejlepším pořádku.
- Ty si na mě nevzpomínáš? Na Suri Polomare z Ponyvillského Kroužku Pletení?
- Ach ano, jistě, jistě! Přišla- Přišla jsi mi povědomá, jen jsem si tě nedokázala zařadit. Neviděla jsem tě už roky!
- Protože jsem to šla zkusit sem, do velkého města, že?
- Oh, to se máš. Jistě--
- Ooh, tak ráda tě vidím! No a teď jsme tady, jako protivníci, že?
- Ano, ano, tak tady hodně štěstí!
- Oh, já štěstí nepotřebuji. Nechtěla bys pomocné kopýtko s těmi věcmi?
- Ale, díky mockrát!

- Páni, tvá kolekce je přímo božská!
- Ach ne, jsem si jista, že tvá kolekce je stejně tak pěkná, pokud ne ještě více!
- Ujde, ale *tomuto* se nevyrovná! Vem si kupříkladu mé kalhotové sukně, ty přímo křičí po přesném doladění, jenže já nemám nejmenší ponětí, kde bych- Víš... už jen dotek této látky by se k nim perfektně hodil. Ja- Poslyš, nevidilo by ti moc, kdybych si jeden proužek půjčila?
- Ale vůbec ne! Tumaš, mám jich dost navíc.
- Jsi si jistá?
- Určitě! Nu, bylo nádherné si popovídat, a rozhodně nechci být hrubá, ale musím dokončit své přípravy a navíc mám trochu zpoždění, jak- vidíš...?

- Zdravím! Jsem tu hodinu předem, než začne nácvik přehlídky, přesně tak, jak si to Prim přála!
- Tamhle se postavte do fronty. No páni, ta kolekce je božská, tu jste dělala sama?
- Oh, ale samozřejmě. Je přizpůsobivá, ale nepřilnavá. Třptivá--
- Třpytivá, ale přesto nenápadná. A v tomtéž duchu se nesou i všechny ostatní kusy. Hodí se na vše, od sukní přes vršky až k botám, a--
- Oh, bravo! Nikdy jsem nic takového neviděla!
- Ty jsi mi *ukradla* moji látku!
- Já jsem ji neukradla, že? Sama jsi mi ji dala, pamatuješ?
- Já ti tu látku dala na doladění! Ne na celý model! A jak jsi z toho vlastně dokázala vytvořit to oblečení tak rychle?
- Rychle? Hah! Tady Coco Pommel to zabralo prakticky věčnost. Skoro mě to diskvalifikovalo.
- Tedy, chtěla jsem se ujistit, že zvítězíte, tak jsem si na to vzala čas navíc--
- Ticho! Platím asistentce za šití a nošení kafe, ne za mluvení! Že?
- Jak se to jen mohlo stát...?
- Ale, zlatíčko, nedávej si to za vinu. Klisničkám z maloměsta to holt chvíli potrvá, než se naučí, že ve velkoměstě je každý poník sám za sebe, že?
- Uvědomuješ si doufám, jaké máš štěstí, že máš jako mentorku mě. A teď mi dones kafe!

- Páni, jaké skvělé odpoledne! Bylo to skoro až moc zábavy!
- Radši zůstaň naladěná, protože zbytek dne bude ještě lepší!
- Nejdřív si zajdem nechat naparádít hřívy do kosmetického salónu.
- Pak na líbivou večeři do krčmy Far-Afield!

- A potom na...
- *Hinny z Hor!*
- Je... všechno v pohodě?
- Dostala jsi ty šaty od toho hotelového sluhy, a tak, že jo?
- Vždyť říkal, že jí je doručil!
- A pak mi je Suri *ukradla!* Nechala jsem jednu z dalších soutěžících použít moji jedinečnou látku, a ona z ní vytvořila ten samý šatník, jaký mám já! A teď to vypadá, že *já* kopíruju *jí!* Má štěstí mě zničilo, přesně tak, *zničila!*
- Poslyš, Rarity, ať už se pokazilo cokoliv, tak ti přece všichni můžeme pomoci, ať to stojí co to stojí!
- Notak, Rarity, seber se! Potřebujem jen náskou jinou látku a seš zpátky v sedle!
- Ta nová kolekce bude úchvatná. Snad ještě lepší, než ta předchozí! Je to odvážné, je to výrazné! Možná mám přece jen ještě šanci!
  
- Twilight! Ty dva díly sešij dohromady podle toho vzoru!
- Řekla jsi nám, že když vynecháme večeři v Far-Afield, tak nám k té práci objednáš jídlo sem.
- Bez obav. Do hodiny by tu mělo být. To snad takový problém není, že ne?
- No, tehdy jsme se měly dívat na *Hinny z Hor...*
- Oh! Takhle to je! Tak já se namáhám, abych vám zajistila lístky na představení, a takhle se mi odvděčujete? Opustíte mě v hodinu nejvyšší nouze? Oh, oh, oh! Fajn! Jen se běžte večer podívat na *Hinny z Hor!* A až se přijdete zítra ráno podívat na moji módní přehlídku bez jakékoliv módy k prohlížení, můžete se pobavit ještě víc! "Ale podívejme, naše kamarádka Rarity v plamenech selhání! No není přátelství magické?"
- Rarity, uklidni se. Co to do tebe vjelo?
- Co to vjelo do *tebe?* Jen si běžte na to své představeníčko! Gratuluj, holky! Zdá se, že jste všechny pochopily, že v tomhle městě je každý poník sám za sebe!
  
- Tak, ten je poslední.
- Konečně!
- *Nemáš zač!*
  
- Poprosila bych další potlesk za úžasnou kolekci Suri Polomare!
- Ta látka! Jak originální!
- Podívejme, kohopak to tu máme. Přišla jsi sem ukázat tu svoji okopírovanou kolekci, co? Hm?
- A nyní, Rarity z Ponyvillu, s její novou značkou -- a tím myslím "novou" -- Hotelová Elegance!
- Oh! Líbí se jim to! Řekla bych, že jsem to asi právě vyhrála! Už se nemohu dočkat, až to oslavím se... Svými přáteli... Oni nepřišli... Co jsem to provedla?
  
- Rarity, všichni tě zbožňují! Co kdyby jsi tam šla a pověděla jim něco o tvé famózní práci?
- Musím jít.
- Okamžitě se vrať!
- Toto je neslýchané!

- Jak se vede, madam? Šla soutěž dobře?
- Nemám čas na řeči. Musím najít své přátele!
- Oh, ale- Oni jsou už pryč. Ráno jsem je viděl, jak odcházej.
- Ach ne! Asi zpátky do Ponyvillu... Oh, vždyť místo mne tak tvrdě pracovali, a já pro ně na oplátku měla jen hrubost. Co jsem to provedla? Oh... tady máte.
- Ale slečno, já... já s tím neměl nic společného!

Oh, Manehattane, co jsem to provedla?  
 Myšlenka Týdnu Módy měla být zábavná  
 Jenže já jsem moc daleko zašla  
 Mí přátelé mi prokázali laskavost  
 A já pro ně neměla nic než pouhou zlost

A teď tu stojím sama  
 A teď tu stojím sama

- Potřebovala bych na chvíli za Prim Hemline. Musím vyrazit zpátky do Ponyvillu, ale nejprve bych ji chtěla poděkovat za--
- Radši by jsi se teď měla držet od Prim dál, docela zuří. No není to pravda?
- Um... ano.
- Vy jste tady! Nemohu tomu uvěřit, měla jsem zato, že jste odjely zpět domů!
- Zaspaly jsme, takže jsme propásli přehlídku. Suri nám pověděla, že jsi prohrála. Je mi to tak líto.
- Já prohrála? A víte vy co? Je mi to jedno. Jsem prostě šťastná, že jste tu, i přesto, jak jsem se k vám chovala. Takovým způsobem zneužívat naše přátelství, jako jsem to udělala já... Jak jste to se mnou mohly vydržet?
- Jo, bylas pěkně sprostá.
- Teda, Applejack. Jako vím, že upřímnost je prostě tvoje, ale *notak*.
- Minulou noc jsme možná nebyli svědky tvé nejlepší stránky, ale už tě přece známe. A rozhodně nenecháme žádnou takovou maličkost, aby na tom něco změnila.
- Oh, děkuji ti! Vy jste skutečně ti nejlepší přátelé, které může poník mít! Víte, rozhodla jsem se nám tohle odpoledne trochu zkrášlit. Doufám, že máte všichni volno na exkluzivní představení *Hinny z Hor!*
- *Takhle* se to dělá. To bylo pěkně chytré, jak jsem ji přesvědčila, aby si od Prim držela odstup, ne? Teď bychom ale nechtěly, aby se dozvěděla pravdu, že ne?
- A jsem tančící poník!
- Teda! To bylo ještě lepší, než sem si představovala!
- Bylo to *boží!* Ehm, chci říct, ušlo to.
- Jak jsi je vlastně donutila souhlasit, že odehrajou představení navíc jen pro nás?
- Pamatuješ toho návrháře kostýmů, který mi dal lístky? No, navrhla jsem mu, že mu vyrobím kostýmy pro jejich další představení.
- Ehm, tady v Manehattenu?

- No, ehm... ano... Ponyville se beze mne bude muset na chvíli obejít.
- Jen jsem tolik chtěla, abyste to představení viděli! A práce pro toho návrháře je navíc taková velká příležitost!
- My víme. Sme za tebe šťastný, Rarity. Sme jenom smutný za sebe.
- Vadilo by vám, kdybych se k vám připojila?
- Jistěže ne. Pojď k nám dolů. Toto je trofej za první místo v Týdnu Módy... S mým jménem! Já ale myslela, že jsem prohrála!
- Neprohrála. Zvítězila jsi. Suri doufala, že když se o svoji cenu nepřihlásíš, tak ti ji porotci odeberou a první místo tak připadne jí. Tak ti lhala, abys i se svými přáteli odešla, a, nu, já lhala taky. Už pro Suri pracuji tak dlouho, že jsem i já začala věřit, že v tomto městě je opravdu každý poník sám za sebe. Až jsem uviděla, jak štedrá jsi ke svým přátelům, a jak štedří jsou *oni* k *tebě*. Začala jsem díky tomu věřit, že někde venku by to pro mne mohlo být lepší. Takže jsem, jsem dala výpověď. A přinesla jsem ti tohle, jako poděkování.
- Hm, předpokládám, že budeš teď potřebovat práci, když jsi to se Suri skoncovala. Jak by se ti líbilo pracovat pro mého známého a pomoci mu s kostýmy pro jeho další představení?
  
- *Manhattan byl jednoduše ohromný. Právě v této velkolepé metropoli jsem se naučila, že přestože se někteří poníci nebudou zdráhat zneužít vaší štědrosti, tak byste nikdy neměli zavrhnout vašeho štedrého ducha. Není nic horšího, než sobecky využít ochoty vašich přátel pomoci vám.*